

בלבבי עצות פשוטות למעשה

"נשמה מלאה את כל הגוף"

הצורה לעורר את הנשמה להיות בגלוי, היא ע"כ הדיבור. "ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה" - הצירוף של הנשמה עם הגוף הוליד את ה"נפש חיה" - היא "הרוח ממללא". דיבור כצורתו הוא דיבור הנובע מן הנשמה. כשהנשמה אינה בגלוי, הדיבור הוא כמעט בבחינת פטפוטי עופות.

מפרק זה מודגשים שבעה מקורות מגוף הפרק עם התמצית שלהם.
בחר לך את החיזוק היומי וההתחדשות היומית, מתוך מבחר עצות אלו:

1 "נשמה מלאה את כל הגוף"

מקור "מה הקב"ה מלא כל העולם - אף נשמה מלאה את כל הגוף" (ברכות י ע"א). משל למה הדבר דומה: אדם לובש על גבי ידו כפפה. כל אחת מאצבעותיו ממלאה חלק מהחלל של הכפפה, והכפפה כולה הינה לבוש ליד. מה יש כאן לפנינו? יד שכפפה מלובשת עליה. מה יקרה אם ח"ו האדם קטוע אצבע? - במקומה של אותה אצבע שנחסרה הכפפה תישמט ותיפול, כי אין לה מעמיד שיחזיק אותה. "נשמה מלאה את כל הגוף" פירושו, שחיות הנשמה מתפשט לכל רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו של האדם.

2 הקב"ה, הנשמה והגוף. הנקודה הפנימית של כל דבר הוא הקב"ה.

מקור לפי"ז נבין כי ישנן שלש מדרגות: הקב"ה, הנשמה והגוף. הנקודה הפנימית של כל דבר הוא הקב"ה. הנשמה מלבישה כביכול את הבורא, והגוף מלביש את הנשמה. אם אדם רוצה להגיע אל הרבש"ע, ראשית עליו לצאת מתוך הלבוש - הגוף - ולהכנס לנשמה. מכאן ואילך סלולה לפניו הדרך להדבק בבורא יתברך שהוא הנקודה הפנימית יותר.

3 צריך לדבר עם הנשמה בשפה של הנשמה!

מקור אנחנו מכירים בעיקר דיבור של גוף. ואיזו צורה של דיבור הנשמה מבינה? ... צריך לדבר עם הנשמה בשפה של הנשמה! כל זמן שאדם מדבר בשפה של גוף, מי ששומע אותו הוא הגוף, וממילא רק הגוף מתעורר ולא הנשמה. אם אדם אינו יודע מהי שפת הנשמה, הרי נשמתו היא כביכול בבחינת "מת מצוה" אשר "קוראים אחריו ואין עונים" - אין מי שעונה.

4 לנשים פונים בלשון אמירה - בלשון רכה, ולאנשים פונים בלשון דיבור - לשון קשה כגידים

מקור העולם נברא בעשרה מאמרות, והתורה הק' ניתנה בעשרת הדברות. והנה עה"פ (שמות יט, ג) "כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל", מובא ברש"י: "תאמר לבית יעקב - אלו הנשים, תאמר להן בלשון רכה. ותגיד לבני ישראל - עונשין ודקדוקין פרש לזכרים. דברים הקשין כגידין". חז"ל הגדירו לנו כאן שישנם שני סוגי דיבור: יש דיבור המוגדר כדיבור, ויש דיבור המוגדר כאמירה. לנשים פונים בלשון אמירה - בלשון רכה, ולאנשים פונים בלשון דיבור - לשון קשה כגידים.

5 השפה של הנשמה היא לשון רכה, והשפה של הגוף היא לשון קשה!

מקור יסוד גדול, שהנשמה אצל האשה היא יותר בגלוי מאשר אצל האיש! אלו דברים מפורשים בספרים הקדושים, שהנשמה של ה"נוקבא" היא יותר בגלוי מאשר ב"דוכרא". ממילא, נלמד מכאן יסוד נורא: **השפה של הנשמה היא לשון רכה, והשפה של הגוף היא לשון קשה!**

6 כל דיבור של אמת, כל דיבור של תמימות - הנשמה מתענגת עליו, רוצה בו ומשתוקקת להתחבר אליו.

מקור הגוף הוא קשה, אבל הנשמה הינה רכה, עדינה ושופעת, הנשמה מעצם טבעה מחפשת רק אלוקות, את הקב"ה, אין צורך ללחוץ אותה ולדבר אתה דברים קשים. **כל דיבור של אמת, כל דיבור של תמימות - הנשמה מתענגת עליו, רוצה בו ומשתוקקת להתחבר אליו.** אבל כשמדברים עם השכל האנושי [שהוא מחלקי הגוף] דברי תמימות, זהו הפך המהות של השכל, וממילא הוא מתנגד לדברים.

7 על כל יחיד ויחיד למצוא דרך איך הוא בכוחות עצמו יכול לדבר דברים רכים

מקור דיבורים שאינם דיבורים של שכל, אלא דברי רכות כפשוטו, אלו דברים היוצאים מן הלב, מלבו של המשפיע, והם ודאי ייכנסו בלב השומע, והנשמה תתגלה. ... **על כל יחיד ויחיד למצוא דרך איך הוא בכוחות עצמו יכול לדבר דברים רכים,** דברים מן הנשמה, שיעוררו ויגלו את הנשמה של עצמו, בחינה של "צבת בצבת עשויה". זוהי נקודה שכל יחיד ויחיד חייב מיניה וביה למצוא את נקודת הרכות בעצמו ולעורר את הנשמה שבתוכו. זוהי בקצרה התבנית הכללית של הדברים, ונשתדל בעזהשי"ת בהמשך להרחיב את היריעה, עד שיובנו אצל כל יחיד ויחיד, והנשמה תכיר את יוצרה בגילוי בלבו ושכלו של האדם.

חלק ב' פרק ה'

◆ "נשמה מלאה את כל הגוף"

◆ את הנשמה יש לעורר בלשון המיוחדת לה

◆ שפת הנשמה - לשון רכה

◆ דברים היוצאים מן הלב